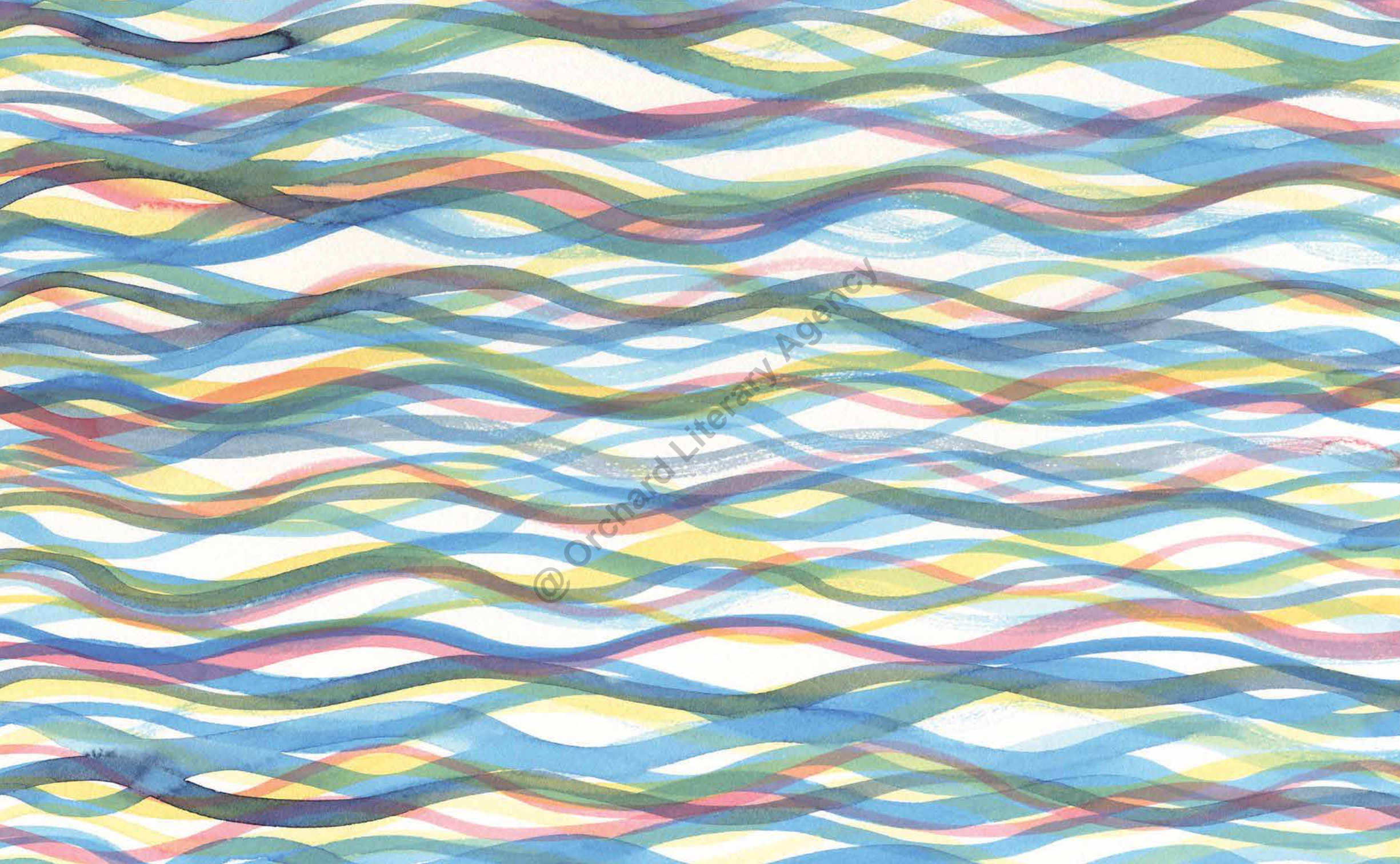

@ Orchard Literary Agency

@ Orchard Literary Agency

Bodor Panna

Széna Bogi és az óriás görögdinnye

@ Orchard Literary Agency

Németh Gizella és Bodor Sándor emlékére

Bodor Panna

Széna Bogi és
az óriás
görögdinnye

Fodor Anikó rajzaival

@ Orchard Literary Agency

INDULANDUSZ!

Ébresztő előtti mélységes csend volt a Széna család házában. Anya és apa a nagyágyban durmolt, Kefir, a család kutyája pedig a rugós fotelben aludt hókiflipózban. Ám Bogi ágya teljesen üres volt: se Bogi, se takaró, se párna. Még Ernő, a plüssshangyász sem hevert benne.

VAJON HOL LEHETNEK?

Széna Bogi a nappali kanapéján szuszogott. Meglehetősen szokatlan látványt nyújtott.

Szénaboglya frizurája kényelmes fészkében Ernő kucorgott, de kikandikált még Bogi hajából egy apró csúzli, egy szúnyogriasztó spré, meg egy pakli kártya is. Mindebben viszont még nem lett volna semmi különös. Elvégre Bogi hajába csak a zongora nagyságú dolgok nem tudtak belegabalyodni.

Az igazán furcsa az volt, hogy Bogi pizsama helyett farmersortban, pólóban, begombolt kardigánban és zokniban aludt, sőt még cipő is volt a lábán. Teljesen bekötve!

Hajnali öt óra nulla nullakor fűlsiketítő hangerővel megszólalt apa telefonos ébresztője. Amíg anya és apa krákogva és harákolva, csipásan és nyöszörögve lelépdeltek a lépcsőn, addig Bogi máris turbóüzemmódra kapcsolt.

Felpattant, gyors mozdulatokkal, egy fakanál segítségével belegyömöszölte a haját (és a hajában található dolgokat) kedvenc kék baseballsapkájába, felkapta a vállára a hátizsákját, majd, mint aki jól végezte dolgát, félálomban nekidőlt a bejárati ajtónak. Lábához rövidesen Kefir is odacsüccsent.

„Rajtam aztán ne múljon – gondolta Bogi. – Én mindent megteszek, hogy a lehető leggyorsabban érjünk a világ legeslegklasszabb helyére. Nincs időnk késlekedni!” – mormolta Kefirnek, majd becsukta a szemét, hogy kicsit pihentesse.

Széna Bogi számára ugyanis a világ legeslegklasszabb helye a Fekete-Körös folyó melletti Városerdő volt, és azon belül is a nagyiék nyaralója. Egy nyaraló, amit Széna papa még fiatalon, a saját kezével épített! Bogit ez nagyon lenyűgözte, pláne, hogy elsőre nem is látszik nagypapán, hogy ilyen erős!

Széna Bogi egész évben csak azt várta, hogy mikor lehet már a nagyiéknál Városerdőn. Annyira szeretett ott lenni, hogy szinte még akkor is vágyódott Városerdő után, amikor éppen ott volt. De persze akkor egy egészen kicsit kevésbé.

VIRÁGOT SZEDNI a gáton
a mamával,

KÁRTYÁZNI a papával,

Hiszen Városerdőn lehetett:

STRANDOLNI a Fekete-Körösnél,

SÉTÁLNI apával az erdőben,

tenyérrel **FESTENI** anyával,

a mókuskuckóban ücsörögni,
és **BOSZORKÁNYFŐZETET** készíteni,

vagy csak elheverni az óriási diófa
alatt, és hallgatni a diófalevelek
susogását, miközben **NYIKOROG**
A RÉGES-RÉGI HINTAÁGY.

Időközben a lassú szülők is szinte elkészültek.

– Felébreszthetnénk Bogit! – javasolta anya, miközben elfojtott egy ásítást.

– **NAHÁT**, nincs az ágyában! – vette észre apa, amikor benyitott Széna Bogi birodalmába.

A nappaliba lépve aztán felfedezték a kanapén található egyértelmű nyomokat, majd meglátták a kislányukat is, amint útra készen laposakat pislog a bejárati ajtónál.

Nem állták meg nevetés nélkül.

– Bogókám, elképesztő gyors vagy! – álmélkodott anya, miközben próbálta becipzározni teletömött táskáját.

– Bizony, ez már-már telepörtálás – tette hozzá apa, és egy kicsit gyorsabban kortyolt a kávéját.

Rövidesen beültek a kocsiba. Bogi kibányászta a sapkájából (és a hajából) Ernőt, hogy a hosszú kocsiuton ne legyen szegénynek hányingere, apa pedig betette a szokásos nyaralós zenét. Így indult el a család nyaralni a világ legeslegklasszabb helyére.

A VÉGTELEN KOCSIÚT

Autóban hosszan utazni nagyon unalmas. Még nehezebb, ha nagyon-nagyon várjuk a megérkezést, hiszen olyankor egy picit még lassabban telik az idő. Hát erről Bogi tudna mesélni! Tizenkét **NÉPDAL**, egy párizsis **SZENDVICS**, négy **BARKOCHBA** és két végtagnyújtóztató **PISISZÜNET** után Széna Bogi már úgy érezte, hogy igazán megérkezhetnének. Már annyira unatkozott, hogy megszámolta az összes köldök- és lábujjszöszét is! Ráadásul anya és apa valami felnőtt dologról beszélgettek, úgyhogy Bogi már alig bírta magával!

Csak bambult és bambult kifelé az ablakon, és nézte a váltakozó fényeket és árnyakat, amik az úttesten suhantak el mellettük.

Volt olyan árnyék, ami egy plüssmackóra emlékeztetett, de olyan is, ami egy szárazföldi cápára.

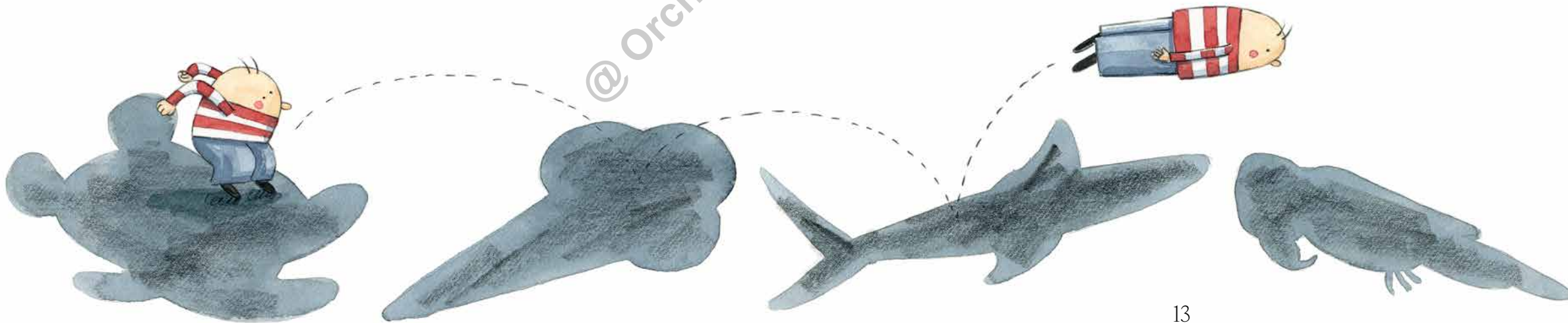
Bogi elképzelte, hogy egy egészen apró, izmos lábú manó ugrál az autójuk oldalán. Ez a manó a napfényugratók családjába tartozik, ezért csak árnyékban érhet földet. Bogi a szájával reptette a manót; kinyitotta a száját, amikor az repült, és összezárta, amikor földet ért. A napfényugrató manó irányításába belemerülve észre sem vette, hogy már egészen közel járnak Városerdőhöz.

– Na, Bogi, ki látja meg először a víztornyot? – tette fel a szokásos közeledős kérdést apa.

Széna Bogi azonnal elkezdte fürkészni a tájat, majd pár perccel később diadalmas indiánüvöltést hallatott:

– Ott a víztorony! Nyertem!

– Szép munka, Bogókám – simogatta meg elismerően Bogi előrekandikáló talpát anya.

Ahogy közeledtek, beértek az erdőbe. Pár kisebb hídon is átgurultak. Az út mellett láttak hatalmas nyulakat, legelő őzeket, és az egyik mezőn Bogi meglátott egy hófehér őzt is! A barna őzek egy bandába verődve legeltek, de a fehér őz tőlük sokkal távolabb rágcsálta a fűszálakat. Bogi nem tudta eldönteni, hogy vajon a többi őz nem akar vele legelni, vagy a fehér őz különcödik. Nagyon megsajnálta. Anya elmagyarázta Boginak, hogy egy albínó őzt láttak, ami nagyon ritka, és valószínűleg azért nem

együtt legelnek, hogy a ragadozók ne vegyék észre túl könnyen a csapatot, hiszen a hófehér bunda elég feltűnő.

Ezután már pikk-pakk megérkeztek; a Városerdő táblát meglátva Széna Boginak fülig szaladt a szája, és ezzel nem volt egyedül, az egész család boldogan sóhajtott fel.

KEZDŐDHET A NYARALÁS!

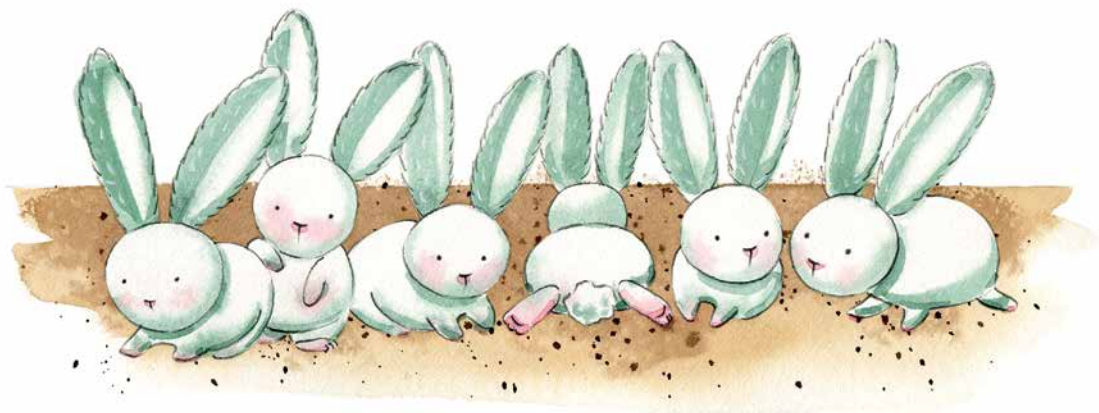
GÖRÖGDINNYE

A Katángkóró utcában minden nyaraló nagyon különleges volt, mert nem építésszek találták ki őket, hanem nagypapák. Volt, amelyiknek nagyon hegyes teteje volt, de akadt olyan is, amelyik kockásra volt festve, és olyan is, amelyik ikerház volt, vagyis két nyaraló teljesen összeragasztva!

A Katángkóró utca 10. szám alatti Széna-nyaraló legfurcsább része a falépcső volt, ami kívül kanyargott a házon, és a sárga pöttyös csempével kirakott teraszról vezetett fel az emeletre.

Bogi sokat üldögélt ott, mert el lehetett róla látni messzire az utcában, ráadásul rajzoláskor padként is használhatta a lépcsőfokokat.

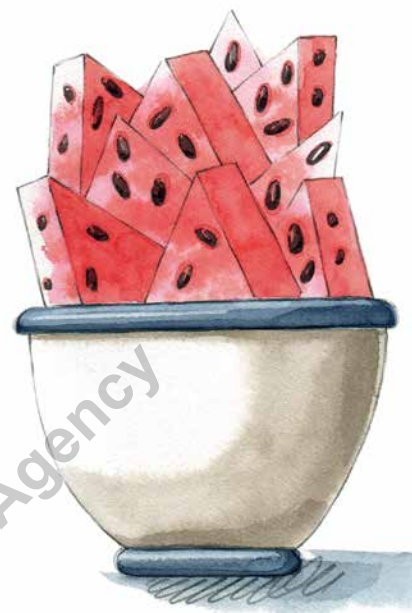

Az előkertbe rengeteg **NYUSZIFÜLET** ültetett Széna mama, ezeket Bogi érkezéskor mindig egyesével megsimogatta. A nyuszifül volt az egyik kedvenc növénye, mert tényleg olyan selymes és szőrös, mint a nyuszi füle. Általában hozzájuk is képzelte a föld alatt hűsülő apró nyuszikat.

Széna papa és Széna mama álmélkodtak, hogy mennyire megnőtt ez a kislány, a felnőttekkel pedig megbeszéltek az időjárást.

– Ki enne egy kis dinnyét? – kérdezte rövidesen Széna mama, aki nagyon szerette etetni a Széna család apraját-nagyját. Óriási görögdinnyével várta a csapatot, amit a papával már jó előre leslagoztak és behűtöttek egy vödörben.

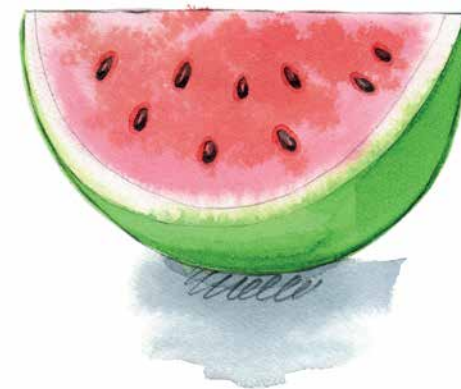
Mindkettő mellett szóltak érvek.

A **KOCKÁRA VÁGOTT** mellett az, hogy nem lesz minden ragacsos, és ki lehet piszkálni a magokat, a **BELEHARAPÓS** mellett viszont az, hogy az egész arcot bele lehet temetni a hús, piros gyümölcsbe.

– ÉN KÉREK SZÉPEN!
– ÉN IS!
– ÉN IS!

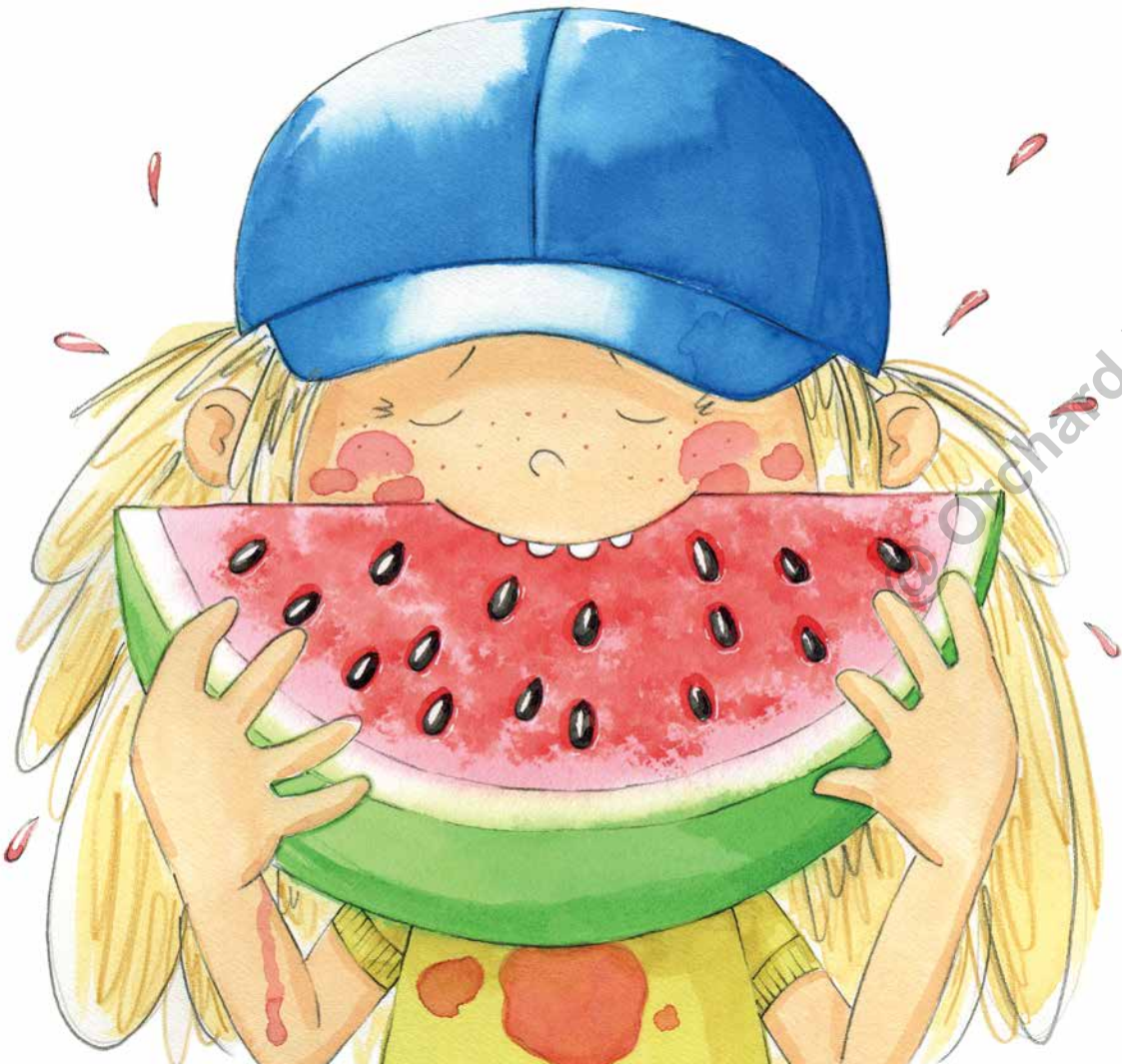
– mondta lelkesen anya, apa, és persze Bogi is. Két apró kockát még Kefir is kapott, többet csak azért nem, hogy ne fájduljon meg a hasa.

– Kockára vágva vagy cikelyből harapva egyem? Jaj, de nehéz döntés! – morfondírozott Széna Bogi.

Persze anya általában csak a kockás módszert engedte a lakásban, de itt a szabadban bátran lehetett végre maszatoskodni! Bogi rövidesen tetőtől talpig dinnyés volt.

VÉGRE TÉNYLEG ELKEZDŐDÖTT A NYARALÁS!

A CSOBBANÁS

Egy igen fontos dolog hiányzott még, hogy tökéletesen kezdődjön a nyár: a csobbanás.

Bogi és apa szélesebben fürdőruhába és strandpapucsba bújt, Bogi még a sapkáját is levette, és anya segítségével eltávolítottak a hajából mindent, ami nem vízálló. Még a pikk királynőt is, pedig az nagyon be volt gubancolódva.

És a neheze még csak most jött! Naptejbe kellett burkolózni, pedig Bogi nagyon utálta, ha krémes volt a bőre. Anya feltűzte rengeteg csat, hajgumi és egy hajpánt segítségével Bogi haját a válláról.

– **NEM AKAROK NAPTEJET!** Ne tedd ezt velem, anya! Majd... majd nyakig a vízben leszek, és így bújok el a nap elől! – kérlelte anyát Széna Bogi.

– Hányszor jött be ez az érvelés nálam? – kérdezte anya viccesen felvont szemöldökkel, és elkezdett mesélni arról, hogy amikor kislány volt, ő se szerette a naptejet, ezért egyszer bebújt a nagyágy alá, ahonnan nem is jött ki egész álló nap. Közben észrevétlenül, nagyon kevés, de épp elegendő naptejjel alaposan bekente a kislányát, úgy, hogy kicsit se legyen ragacsos.

Rövidesen már a városerdei szabadstrandon hűsölt a vízben apa és Bogi, és kedvenc strandolós játékokat játszották: a vicces-úszás-feltalálást.

Bogi úgy úszott, mint egy **DELFIN,**

erre apa úgy úszott, mint egy náthás,
TÉRISZONMOS BÁLNA,

Bogi úgy úszott, mint egy **PIACI SAJTÁRULÓ NÉNI,**

erre apa úgy úszott, mint egy **FILMCSILLAG,**

Bogi úgy úszott, mint egy
VÍZIPÓK,

erre apa pedig úgy úszott, mint egy **FÉLSZEMŰ KALÓZ...**

és így tovább kifáradásig.

Aznap este, amikor Széna Bogi lefeküdt aludni, kivételesen semmilyen kérdés nem járt a fejében, és nem hadakozott az alvás ellen sem, csak elaludt a világ legeslegklasszabb helyén jó mélyen, az ablakon beszűrődő tücsökciripelést hallgatva.

A BOSZORKÁNYFŐZET

Másnap reggel Széna mama piros pöttyös bögrébe töltött meleg kakaóval ébresztette Bogit, majd felkapaszkodtak a gátra megsétáltatni Kefirt. Bogi Ernőt is a sapkájára erősítette, hogy ő se maradjon le semmiről.

A gátat ugyan emberek építették, hogy megvédje a nyaralókat a Fekete-Körös áradásától, ám ez már olyan régen történt, hogy a fű alaposan benőtte, oldalról inkább egy nagyon hosszú dombra hasonlított Bogi szerint. Rengeteg virág, fűféle és persze állat élt itt, és a folyó is jól látszott a tetejéről. Széna Boginak boldogság

volt végigsétálni rajta, még akkor is, ha sajnos gyakran laposbékákat találtak a tetején. A napozó békák ugyanis nem mindig vették észre a gáton elsiető autókat.

Széna mama elképesztően sok mezei virágnak tudta a nevét, ezért Bogi vele szeretett a legjobban sétálni.

Boginak sosem sikerült megjegyezni a virágneveket, de mindig megpróbálta. „Széna mama, ez mi? És ez mi, és ez?” – kérdezgette nagymamáját lelkesen. Széna mama pedig nem győzte sorolni:

– Ez a **VÉREHULLÓ FECSKEFŰ**, az pedig a **PITYPANG**, de őt a városban is láthatod gyakran. Itt nő a **MEZEI KATÁNG**, az pedig a **PÁSZTORTÁSKA**.

Bogi nagyon jól kuncogott a pásztoráskán.

– Az a **KATÁNGKÓRÓ**, tavaly ez volt a kedvenced, emlékszel? – kérdezte a mama Bogit.

– Igen, de már nem ez a kedvencem. Azt hiszem, most ez a fehér tetszik legjobban – mondta Bogi.

– Az a **SZULÁK**. De mi otthon csak úgy hívtuk, hogy **MEZEI PÁPLONC**.

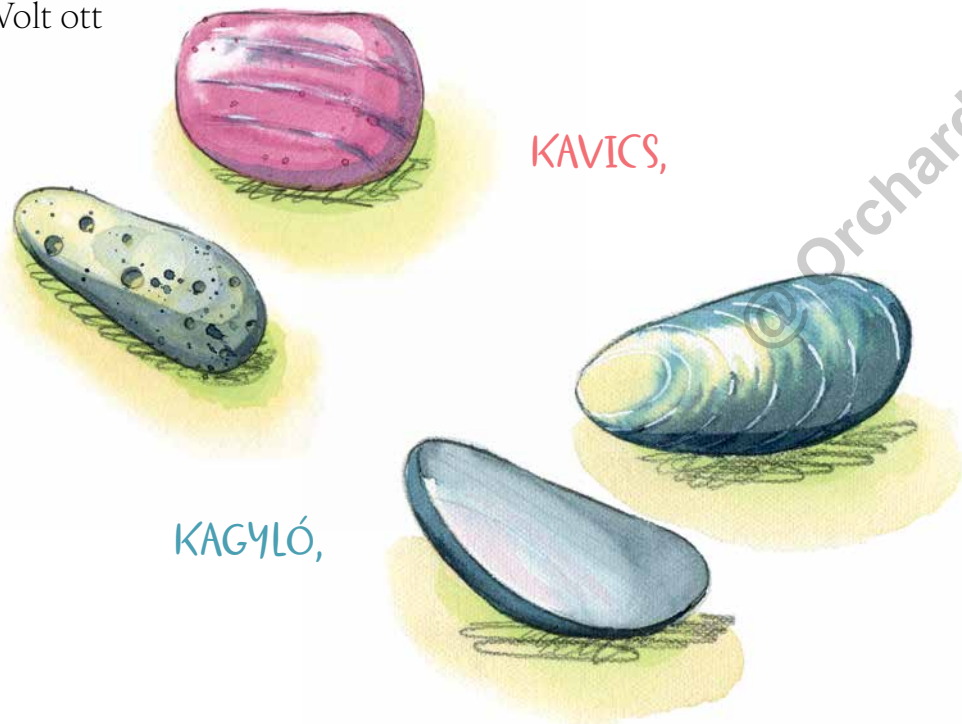
– Páplonc? – nevetett fel Bogi, mire nem messze tőlük elszaladt egy megtermett nyúl, Széna Bogi, Széna mama, és persze Kefir nagy örömére.

Széna mama és Bogi szedtek két nagy csokorra való virágot, hogy jusson az ebédlőasztalra meg a teraszra is belőle, utána pedig nekiláttak a boszorkányfőzet-alapanyagok összeválogatásának, mert Bogi bizony varázsolni készült. Imádott **KOTYVASZTANI, KEVERGETNI ÉS TRUTYMÁKOLNI**. Mire alaposan megtöltötték a kosarukat – Bogi persze még a kantárosnadrágja zsebeit is –, addigra már Kefir is a földig lógatta a nyelvét, így ideje volt hazasétálni.

A ház előtt álló szilvafa alatt volt Bogi legféltebb bújóhelye, a mókuskuckó. A szilvafával szegélyezett bújóhelyet még Széna papa segítségével készítették tavaly, és imádott ott meghúzódni. Ide teregette most ki a boszorkányfőzethez szükséges alapanyagokat.

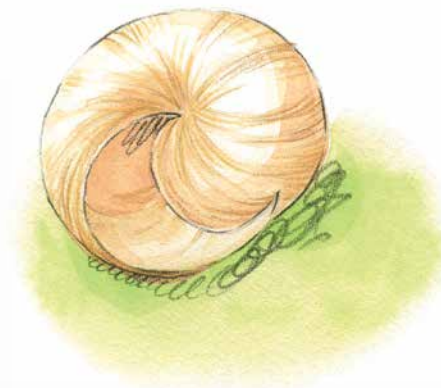
Volt ott

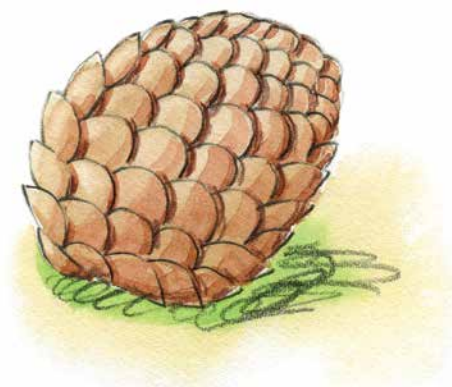
KAVICS,

KAGYLÓ,

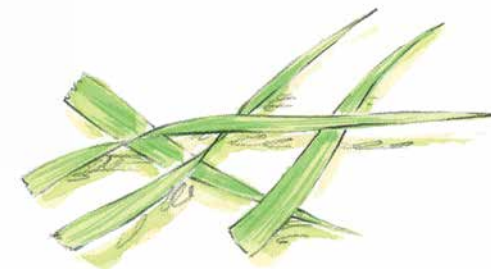
ELHAGYATOTT CSIGAHÁZ,

KATÁNGKÓRÓSZIROM,

TOBOZ,

ÉS PÁR KÖZÖNSÉGES FŰSZÁL IS.

Ezekon kívül egy nagy befőttesüvegben hozott a Fekete-Körösről iszapot, és a kerti sütögetésből megmaradt hamuból is ki-kanalazott egy keveset.

Kért a mamától egy régi lyukas lábost, majd maga mellé ültette Ernőt, és hozzálátott a varázsláshoz.

Legfőbb célja az volt, hogy a reggel látott magányos albínó őznek segítsen barátokat szerezni.

Egy nagy kővel kilapogatta, összezúzta és megnyomorgatta a hozzávalókat, majd alaposan összekeverte őket a lábosban.

Közben azt játszotta, hogy ő az erdők és folyók boszorkánya, és minden állatnak és növénynek tud parancsolni. De persze jó boszorkány volt, úgyhogy ritkán élt a hatalmával, és csakis jó ügyek érdekében.

Amikor meghallotta a családi füttyszót, abban a reményben indult vacsorázni, hogy az albínó őz már együtt legelészik a többiekkel.

GOMBAVADÁSZAT

Másnap reggel Bogi még alig nyitotta ki a szemét, máris rettenetesen kétségbeesett. Hiszen **ZUHOGOTT!** „Nyaraláskor vihar! Hát ez nem lehet igaz” – mérgeződött Bogi. Annyira csalódott volt, hogy rövidesen dühös könnycseppek sorakoztak a szeme sarkában. Ma egész nap strandolni akartak, és még anya is azt ígérte, hogy kivételesen ő is bejön a vízbe! „Mi értelme így a nyárnak?” – esett egyre inkább kétségbe.

Csalódottan, pizsamában vánszorgott le a többiekhez, ám úgy tűnt, bánatában csak Kefir osztozott, aki utált vizes lenni, ezért ilyenkor inkább még pisilni is elfelejtett. A többiek beszélgettek, nevetgéltek, mintha nem is zuhogna a nyaralás legfontosabb napján az eső! Teljesen nyugodtak voltak!

Bogi csendben, durcásan leült, és a haja mögé bújva majszolni kezdett egy májkrémes kiflit.

– Mi baj van, Bogókám? – kérdezte anya.

– Nem kell úgy búsulni – mondta Széna papa.

– Kérsz retket, Boglyacskám? – kérdezte Széna mama. De Bogi továbbra is a haja mögött bujkált, és egy pillanatra villantotta csak a családjára a lehető **LEGMORCOSABB** pillantását.

– Az egész nap el van rontva! – jelentette ki, és máris visszasüpedt a székébe.

Ám ekkor apa megszólalt:

– Nagyon fontos dolgom van ma, Bogi. És te lehetsz a szárnysegédem, ha van kedved hozzá.

– Miben kellene segíteni? – kérdezte Bogi.

– **A GOMBAVADÁSZATBAN!** – jelentette ki lelkesen apa, aki alig várta, hogy bevethesse frissen szerzett gombaszakértői tudását. – Ezt a kosarat kellene megtöltenünk az erdőben, hogy utána Széna mama ebédet főzhessen nekünk.

Bogi izgatottan elhúzta az arca elől a haját:

– **JAJ, DE JÓ!** Mégis jó nap lesz! – sóhajtott fel megkönnyebbülten. Betömte a maradék kiflicsücsköt a szájába, és egyből neki látott, hogy gumicsizmába bújtsa a lábát, hiszen a gombászás még egy iciripicirit izgalmasabbnak is hangzott, mint a strandolás.

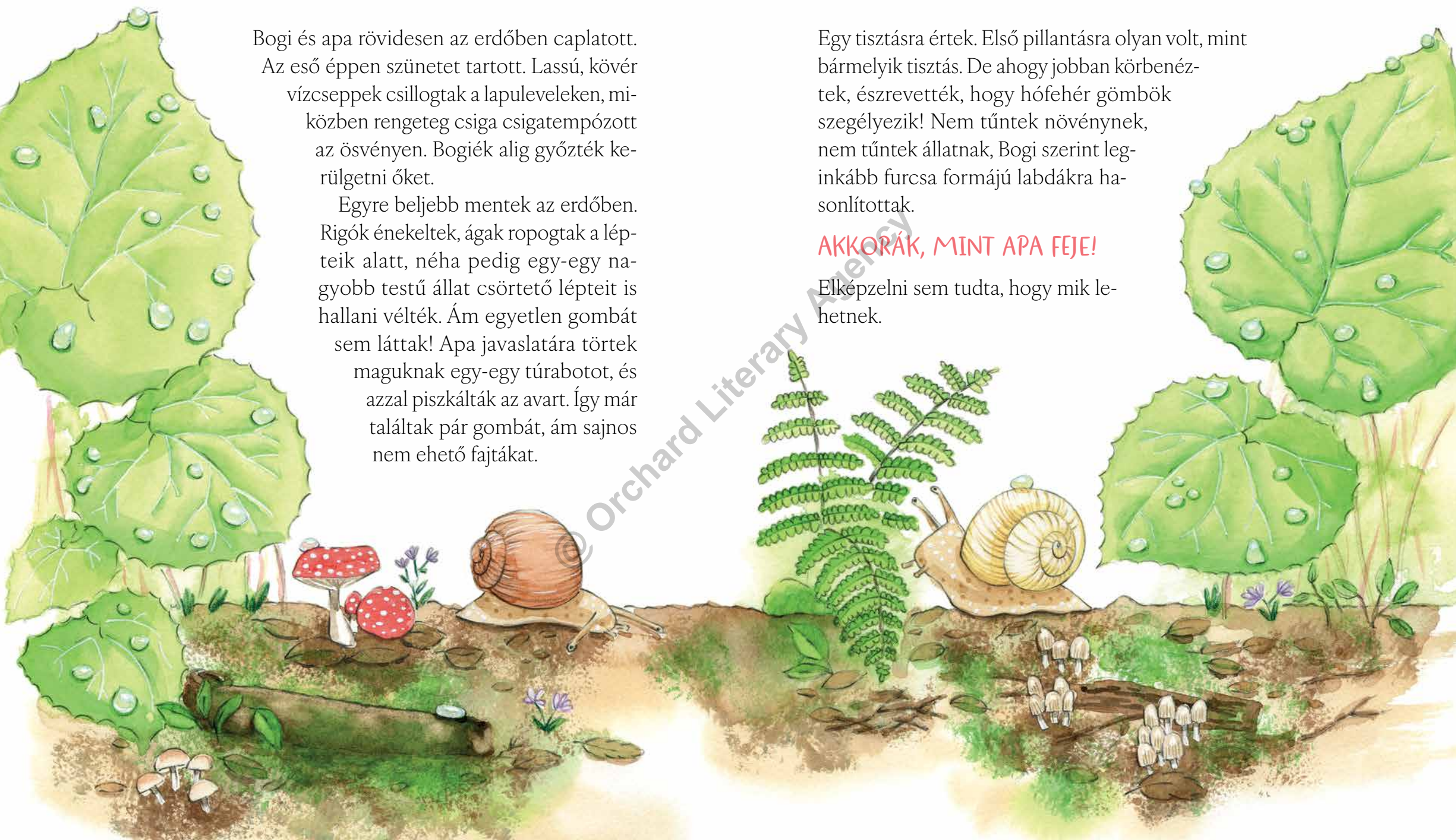
Bogi és apa rövidesen az erdőben caplatott. Az eső éppen szünetet tartott. Lassú, kövér vízcseppek csillogtak a lapuleveleken, miközben rengeteg csiga csigatempózott az ösvényen. Bogiék alig győzték kerülgetni őket.

Egyre beljebb mentek az erdőben. Rigók énekeltek, ágak ropogtak a lépteik alatt, néha pedig egy-egy nagyobb testű állat csörtető lépteit is hallani vélték. Ám egyetlen gombát sem láttak! Apa javaslatára törtek maguknak egy-egy túrabotot, és azzal piszkálták az avart. Így már találtak pár gombát, ám sajnos nem ehető fajtákat.

Egy tisztásra értek. Első pillantásra olyan volt, mint bármelyik tisztás. De ahogy jobban körbenéztek, észrevették, hogy hófehér gömbök szegélyezik! Nem tűntek növénynek, nem tűntek állatnak, Bogi szerint leginkább furcsa formájú labdákra hasonlítottak.

AKKORÁK, MINT APA FEJE!

Elképzelni sem tudta, hogy mik lehetnek.

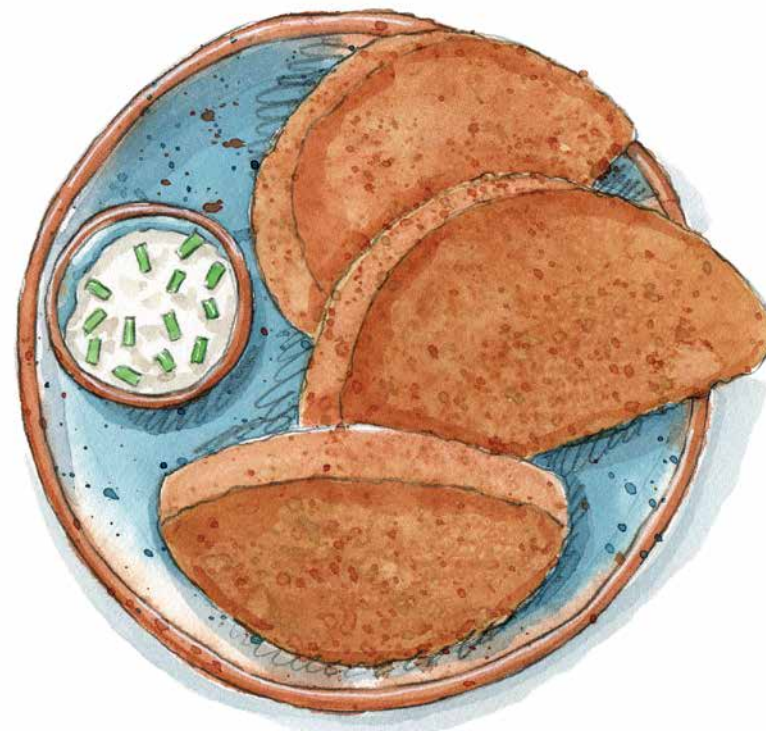

Az óriási pöfetegömbök nem fértek bele a kosarukba, úgy-hogy egyet Bogi, egyet pedig apa cipelt haza a hóna alatt. A többi otthagyták, hiszen kettőnél többet megenni sem tudnának.

A Katángkóró utcában aztán Széna mama ripsz-ropsz kirántotta a pöfetegeket, és áhítatos csendben ebédelt az egész család, hiszen nagyon ízlett mindenkinek. Széna Bogi pedig úgy érezte, hogy élete **LEGFINOMABB** ebédjét eszi.

– Bogókám, ezek **ÓRIÁSI PÖFETEGEK!** – kiáltott fel apa izgatottan. – Gombák! És nem is akármilyen gombák. A rántott sajtnál már csak a rántott pöfetege szelet finomabb!

Bogi nagyon megörült, és meg is lepődött. Nem gondolta volna, hogy egy gomba így is kinézhet.

A NAGY CSIGAVERSENY

A pöfetegebédet követő délutáni szundi alatt az eső végre teljesen elállt. Mire Bogi felébredt, a nyaraló kertjében a fű mintássá változott, annyi csiga közlekedett benne. Friss, zamatos nyári esőillat volt. Bogi a diófa alatti nyikorgós hintaágyhoz cipelte a nála háromszor nagyobb hintaágypárnákat, és hanyatt feküdt rajtuk. Nézte a diófa ágbogait és nedvesen csillogó leveleit. Hallgatta a nyikorgást, miközben a talpával irányította a hintaágy lágy mozgását. Ezt a fát Széna papa akkor ültette, amikor felépült a nyaraló, szóval legalább hatvan éve! Jóval magasabb volt, mint a ház, és nagyon öreg. Széna Bogi azt érezte, hogy varázslatos is. Hiszen ez a fa csomó mindent tud róluk. Többet, mint ő maga!

Széna papa a hintaágyhoz baktatott, és leült Bogi mellé.

– Gyerekkoromban ilyenkor rendeztük mindig a legizgalmasabb **CSIGAVERSENYEKET!** – emlékezett.

– Mitől voltak olyan izgalmasak? – érdeklődött Széna Bogi.

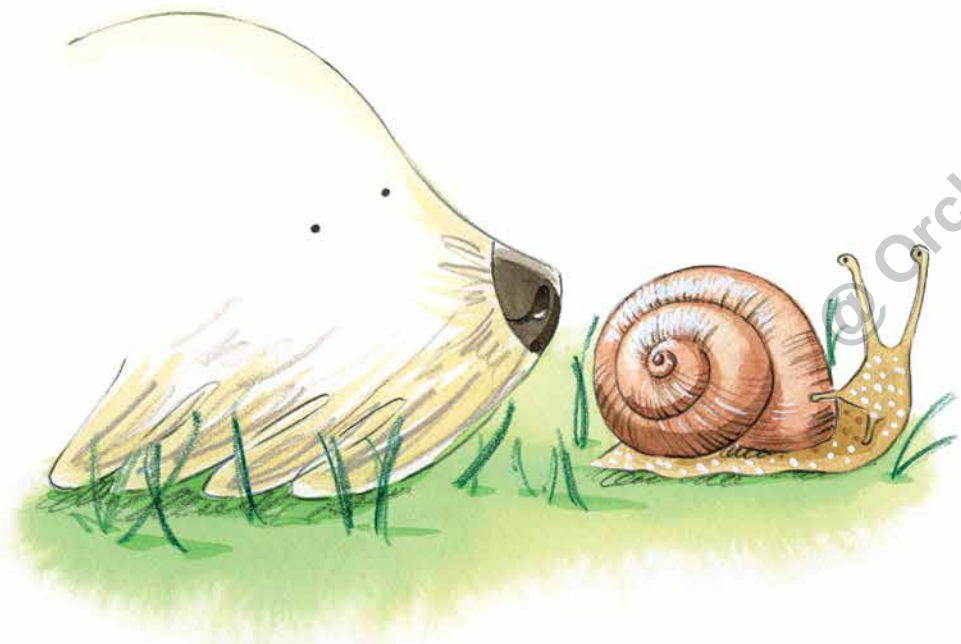
– Az egész család részt vett bennük, mindenkinek jutott egy csiga, aki felett „edzősködött” – nevetett Széna papa. – Számptalan elődöntő előzte meg a végső nagy összecsapást, végül pedig a nyertes szélesebb csigát zöldséglevelekkel ünnepeltük.

Bogi nagyon izgatott lett.

– Játsszunk mi is ilyet! – kérlelte a papáját.

– Vedd rá anyádékat is, én benne vagyok! – mondta Széna papa.

Boginak nem kellett sok idő, hogy összetrombitálja az egész családot. Mindenki választott egy **ROKONSZENVES CSIGÁT** a fűből. Széna mama egy megtermett szürke csíkos házút, apa egy kicsi fekete-fehéret, anya egy közepes méretű barna cirmosat, Széna papa egy hófehéret, Bogi pedig hosszas válogatás után végül egy mustársárgás mellett döntött. Kefir kis ideig az orrával bökődött egy barnát, de aztán inkább egy diófaágot választott csak rágcsálni. Kezdetét vette az elődöntő!

Először a szürke csíkos mérkőzött meg a hófehérral.

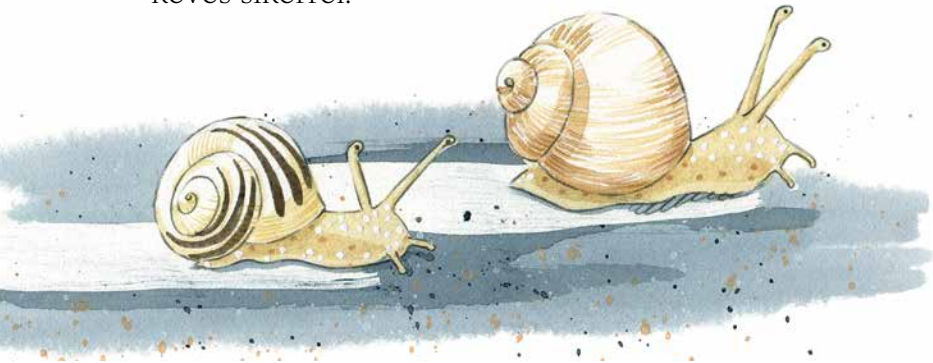
Az egész család kiabálva biztatta a versenyzőket. Papa csinálta a legviccesebben, amin Bogi jókat kuncogott. Olyanokat kiabált, hogy „Száguldj, csigusz!”, „Hajcsatok, hajcsatok!” – bár utóbbiról kiderült, hogy valójában csak azt mondta, hogy „hajcsatok”.

Tizenöt perc feszült várakozást követően Széna mama szürke csíkosa két egész centivel bizonyult gyorsabbnak.

Az elődöntők sorát, tekintve, hogy csigatempóban hajtották végre a versenyzők (és ezért senki sem hibáztathatta őket), a család kicsit elunta, ezért közben beszélgettek, viccelődtek, sőt Széna mama még gazolt is egy keveset.

Ám mire a végső nagy összecsapás következett, addigra mindenki ismét izgatottan figyelt.

A versenynek a **FEKETE-FEHÉR** és a **BARNA CIRMOS** között kellett eldőlnie, az edzők pedig (apa és anya) a legkülönbébb biztatásokkal próbálták gyorsabb tempóra sarkallni csigáikat, persze kevés sikerrel.

Az izgalom tovább fokozódott, amikor az egyik csiga feltétlenül **LE AKART KANYARODNI A BETONRÓL**, és többször is a helyes irányba kellett igazítani, mire hajlandó volt a kijelölt vízcsíkon haladni.

Mindenki jót derült azon, hogy ekkor sem lett élesebb a verseny, mert a barna cirmos **BEVÁRTA A MÁSIK CSIGÁT**.

Miután még hosszú percekig nem dőlt el a mérkőzés, Széna Bogi a bíró szerepébe bújva ünnepélyesen **DÖNTETLENT** hirdetett.

Így ért véget **AZ ELSŐ NAGY CSALÁDI CSIGAVERSENY**.

Amikor pár héttel később Széna Bogi a városerdőn gyűjtött kincseit rendezgette a szobájában, és visszagondolt a nyaralásra, még biztosabban érezte, hogy Városerdő

A VILÁG LEGESLEGKLASSZABB HELME.

Bogi unszolására pedig anya kiszámolta, hogy már csak 325 napot kell várniuk a következő nyaralásra. De nem is baj, gondolta Bogi, miközben átölelte Ernőt. Hiszen van, amire megéri várni.

Tartalom

INDULANDUSZ!	5
A VÉGTELEN KOCSIÚT	12
GÖRÖGDINNYE	17
A CSOBBANÁS	21
A BOSZORKÁNYFŐZET	25
GOMBAVADÁSZAT	32
A NAGY CSIGAVERSENY	41

ISBN 978-963-587-573-3

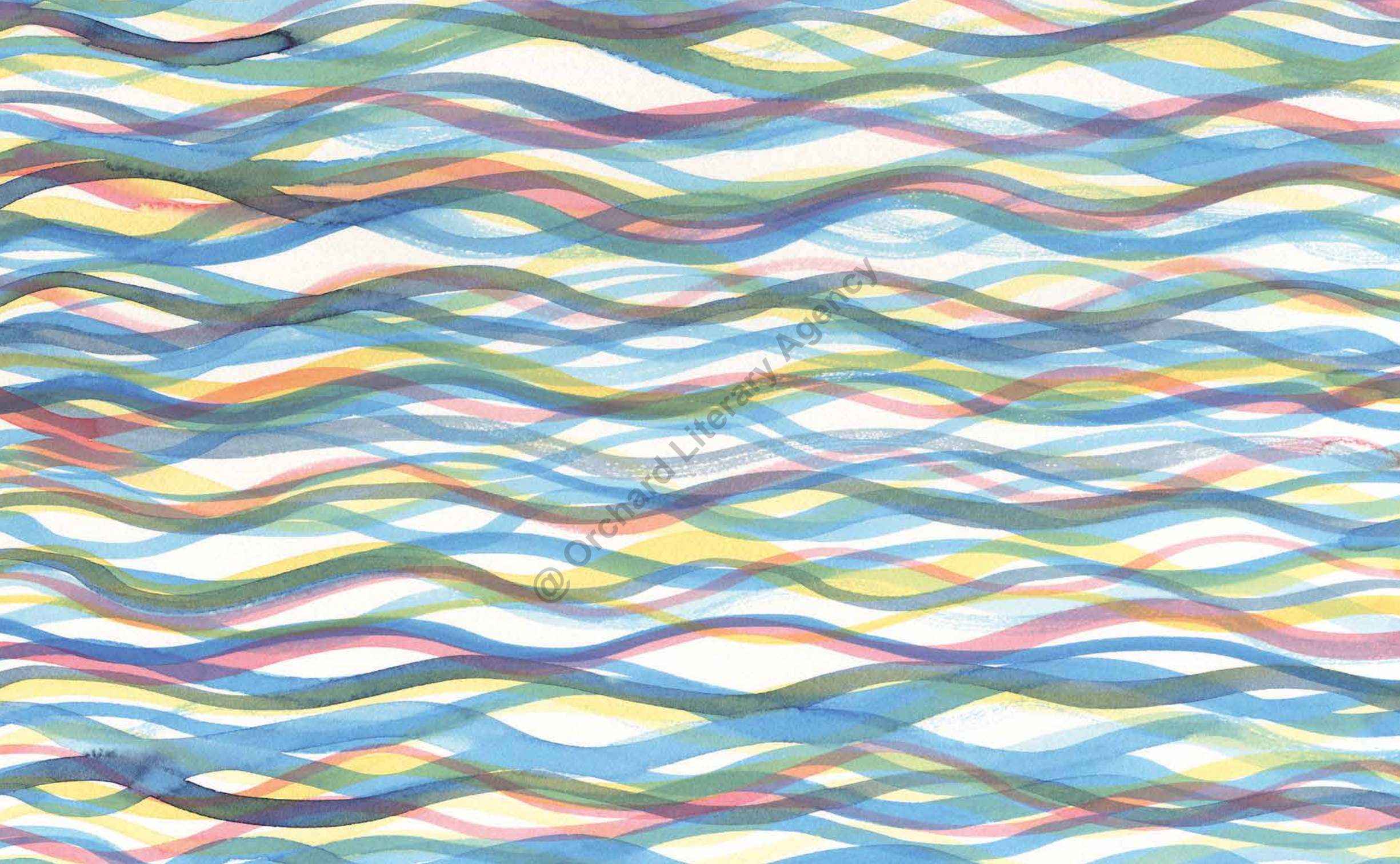
Megjelent a Pagony Kiadó gondozásában 2024-ben.
1114 Budapest, Bartók Béla út 15/a
www.pagony.hu

Szöveg © Bodor Panna, 2024
Illusztráció © Fodor Anikó, 2024
Kiadás © Pagony Kiadó Kft., 2024

Felelős kiadó: Demény Eszter és Ürögdi András
Felelős szerkesztő: Kovács Eszter
Szerkesztette: Győri Hanna
Műszaki szerkesztő: Pais Andrea
Tördelő: Gráf Dóra

Produkción munkák: Wunderlich Production Kft.
Produkción vezető: Mészáros Gabriella
Nyomás, kötés: Central Dabasi Nyomda Zrt.
Felelős vezető: Balizs Attila vezérigazgató
www.dabasinyomda.hu

@ Orchard Literary Agency

@ Orchard Literary Agency

@ Orchard Literary Agency